

РЕШЕНИЕ

№ 3248

гр. София, 18.05.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 33 състав,
в публично заседание на 18.02.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Галин Несторов

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **5718** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Образувано по жалба на [фирма], [населено място], ЕИК[ЕИК], срещу ЗАПОВЕД № РА51-75/14.04.2020 г. на главния архитект на Столична община (СО).

С оспорвания административен акт, на основание чл. 153, ал. 3 и, ал. 11 във вр. с чл. 148, ал. 2 от Закона за устройство на територията (ЗУТ) е отказано презаверяване на разрешение за строеж № 164/30.06.2009 г. на главния архитект на Столична община, издадено за обект: „Сграда с подземни гаражи, офиси и общ. обслужване - к.к.26,00м", находящ се в ПИ с идентификатор № 68134.206.2086 по КККР /УПИ 1/, кв. 320, по плана на [населено място], м. „Борово" /по действащ П. район „К. село".

Жалбоподателят претендира за недействителност на оспорвания отказ, като постановен при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и в противоречие с приложимите материалноправни норми и с целта на закона. Чрез процесуалния си представител адв. К. моли съда да отмени отказа на главния архитект да презавери процесното разр. за строеж и да върне преписката на административния орган за ново произнасяне със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона. Претендира да му бъдат възстановени сторените разноски по водене на делото, съгласно представен списък. Доводи за незаконосъобразност на оспорвания административен излага и в представени по делото писмени бележки по същество на спора.

Ответникът - ГЛАВЕН АРХИТЕКТ на Столична община, оспорва жалбата чрез процесуалния си представител юрк. И. поддържа, че оспорваният отказ за

презаверяване на РС е законосъобразен инд. административен акт и не са налице основания за неговата отмяна. Претендира да му бъдат присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение. Евентуално прави възражение за прекомерност на заплатеното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение и моли съда да присъди по-нисък размер на разноските в тази част. Доводи за неоснователност на жалбата излага и в представени по делото писмени бележки по същество на спора.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и представените писмени доказателства, приема от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Подадена е в преклузивния срок за оспорване от активно легитимирано лице, чийто законен интерес е непосредствено засегнат от оспорвания индивидуален административен акт.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

В процесната заповед са изложените следните факти:

Производството по преписката започва по постъпило искане в Направление "Архитектура и градоустройство", с вх. № АП-70-00-84/2009 г. от 21.06.2013 г. и с вх. № АП-70-00-84/2009 г. и от 31.05.2014 г., подадени от А. Г. Т., като управител на [фирма], ЕИК[ЕИК], за презаверка по реда на чл. 153, ал. 3 от ЗУТ на разрешение за строеж № 164/30.06.2009 г. на главния архитект на Столична община.

Разрешението е издадено за строеж от трета категория: „Сграда с подземни гаражи, офиси и общ. обслужване - к.к.26,00м", находящ се в ПИ с идентификатор 68134.206.2086 по КККР /УПИ I/, кв. 320, по плана на [населено място], м. "Борово" /по действащ ПУП/, район „К. село", и е влязло в сила на 05.08.2009 г.

За строежа е съставен и заверен от район „К. село" протокол за откриване на строителна площадка и определяне на строителна линия и ниво на строежа на 05.10.2009 г. Заверена е заповедна книга № 125 на 09.10.2009 г.

Възложител на строежа е [фирма], ЕИК[ЕИК], съгласно нотариален акт № 10, том I, рег. № 238, дело № 10/2008 г., и декларация с рег.№ 21865/13.10.2016 г. на Д. А., нотариус в район РС София с рег.№595 на НК.

Във връзка с дадено указание от административния орган, с писмо изх. № АП-70-00-84/11.07.2014 г., с молби вх. № САП6-АПОО-913/14.10.2016 г., вх. № САП6-АПОО-913/1/01.04.2019 г. и вх. №САП6-АПОО-913-/2/ от 31.05.2019 г., от възложителя са представени декларация рег. №21865/13.10.2016 г. на Д. А., нотариус в район РС София с рег.№595 на НК, решение №435 от 09.07.2015 г. на Столичен общински съвет, за одобряване на ПУП - ПР на м. „ж.к. Борово", кв. 320, УПИ I -1753,1754, общ.- за офиси и ОО", договор за прехвърляне на собственост, на основание ЗУТ, вписан в книгите за вписване №151, том СУ от 22.07.2016 г., 2 бр. комбинирани скици на ПИ с идентификатор 68134.206.2086 по КККР от м. Май 2019 г., изготвени от [фирма].

По горните факти не се спори по делото Въз основа на същите, от правна

страна адм. орган излага следните съображения и мотиви:

В конкретния случай, срокът за презаверка се приема, че е петгодишен, тъй като строителството формално е започнато със съставяне на протокола за откриване на строителна площадка и определяне на строителна линия и ниво от 05.10.2009 г.,

съгласно чл. 157, ал. 1 от ЗУТ.

Сочи се, че нормотворческата воля е в насока строежът да бъде осъществен в предвидените в чл. 153, ал. 2 от ЗУТ срокове. Пропускането им поначало преклудира действието на разрешението за строеж, а презаверката е изключение, допустимо като претендирано в определен срок и при наличието на съответствие с предвижданията на актуалния регулационен и застроителен план и на Общия устройствен план. Изхождайки от основното правило на чл.142, ал.1 от АПК, че съответствието на административния акт с материалния закон се преценява към момента на издаването му, проверката за спазване на материалноправните изисквания за издаване на акта за презаверка следва да се извърши към настоящия момент. Приема се, че следва да се провери има ли нови факти, настъпили след издаване на първоначалното разрешение за строеж, които да се съобразят към настоящия момент - по аргумент от чл.142, ал.2 от АПК.

При издаване на разрешение за строеж по чл.148 от ЗУТ, главният архитект извършва проверка на законовите предпоставки за разрешаване на строителство в даден урегулиран поземлен имот. По аргумент от противното на чл. 224 и чл. 225, ал. 2 от ЗУТ, за да е законен един строеж, трябва да съответства на предвижданията на действащия устройствен план за урегулирания поземлен имот, както и на съществените изисквания към строежите по чл. 169 от ЗУТ.

Сочи се, че за да се извърши законосъобразна презаверка е необходимо към момента на претворяването да са налице същите условия, при които първоначално е издадено разрешението, т.е., такава е допустима при наличие на еднаквост на условията при издаване на разрешението и условията при презаверка на същото. Еднаквостта в условията изисква преценка на възможните пречки за презаверка, изразяващи се в несъответствие на разрешението за строеж с действащият към момента на презаверката правен режим: липса на еднаквост на предвижданията на ОУП към момента на издаване на разрешението за строеж и действащият към настоящия момент ОУП; наличие или липса на действащ план за регулация и застрояване към момента на подаване на заявлението за презаверка; обстоятелства, действащи правопрекратяващо или спиращо действието на ПУП, който е бил в сила към момента на издаване на разрешението за строеж; изисквания към строежите по чл.169 от ЗУТ. Всички тези обстоятелства трябва да бъдат обсъдени в бъдещия акт на административния орган, тъй като са материалноправни предпоставки за презаверка.

Към момента на издаване на разрешение за строеж № 164/30.06.2009 г. на главния архитект на Столична община, за УПИ I е действал план за регулация, одобрен със заповед № РД-09-50-865/22.11.2004 г. на главния архитект на С. и ПУП - ПРЗ и РУП, одобрен със заповед № РД-09-50-21/09.01.2009 г. на главния архитект на С..

Съгласно одобрения ПЗ и РУП, застрояването в УПИ 1 е одобрено на основание чл. 27, ал. 3 от ЗУТ, като плътността и интензивността на застрояване не се ограничават.

От главния архитект на район „К. село“, през 2009 г. е издадена виза на основание чл. 140, ал. 1 и ал. 2 от ЗУТ за проучване и проектиране на сграда с подземни гаражи /2 ПГ; 2М; 2М+6/ в УПИ I -1753, 1754 - офиси и ОО , кв.320, м." К. село -плавателен канал" /сега м."Борово"/ при условията на чл.27, ал.3 от ЗУТ и сграда /2М/ в УПИ 1Х-1753-за магазини, кв.320, м. "К. село - плавателен канал" /сега м. "Борово"/ при

параметри на застрояване за Жилищна зона с преобладаващо комплексно застрояване съгласно ЗУЗСО: плътност – 40 %, макс. кинт - 3.0, мин. озел. площ - 40%.

В обяснителната записка към инвестиционния проект, като технико-икономически показатели по отношение на плътност и интензивност на застрояване е посочено, че се ползва нормата на чл. 27, ал. 3 от ЗУТ.

С решение № 404 по протокол № 43/20.06.2013 г. на Столичен общински съвет е одобрен цялостен план - ПРЗ на м. „ж.к. Борово". в чийто обхват попада и УПИ 1-1753, кв. 320.

С решение № 435/09.07.2015 г. на Столичен общински съвет, неразделна част от решение № 404 по протокол № 43/20.06.2013 г. на Столичен общински съвет, е одобрен плана за регулация на УПИ 1 -1753, 1754 - офиси и ОО.

В графичната част на плана, одобрен с решение № 404 по протокол № 43/20.06.2013 г. на Столичен общински съвет, в матрицата за кв. 320 е посочено, че планът за застрояване се одобрява с параметрите на зона „Жк". В таблицата с параметри на застрояване за УПИ I изрично е посочено, че параметрите на застрояване са за зона „Жк": плътност - 40%, макс. К. - 3.0, мин. озел. площ - 40%.

Приема се, че инвестиционният проект не съответства на действащия ПУП. Същият не е оспорен от собствениците на имота и е влязъл в сила.

Сочи се, че предвид наличието на свързано застрояване в повече от два УПИ и на основание чл. 114, ал. 1, т. 1 във връзка с чл. 113, ал. 2 от ЗУТ изработването на РУП е задължително.

Предвид наличието на план за застрояване с различни параметри на застрояване, който е одобрен след одобряването на РУП със заповед № РД-09-50-21/09.01.2009 г. на главния архитект на С., то одобряването на нов РУП е задължително. Сочи се, че към настоящия момент не е налице РУП по прилагане на действащия ПЗ.

Приема се, че одобреният проект не съответства на действащия ПУП, не е налице РУП по прилагането му и въз основа на него не може да се презавери разрешението за строеж.

Приема се също, че западната улично – регулационна граница към [улица]на УПИ I от действащия план за регулация на м. „Борово", одобрен с решение № 435/09.07.2015 г. на Столичен общински съвет, не съответства на същата по плана за регулация, действащ към датата на издаване на разрешението за строеж с до около 0,75 м.

Котата на средно прилежащия терен за фасади: Юг и Запад, определение с РУП, одобрен със заповед № РД-09-50-21/09.01.2009 г. на главния архитект на С., не съответстват на същите, постигнати в част „Геодезия" с вертикална планировка, неразделна част от разрешението за строеж.

В заключение се сочи, исканото презаверяване не може да се извърши, поради което се отказва презаверяване на разрешение за строеж №164/30.06.2009 г. на Главния архитект на Столична община, издадено за обект: „Сграда с подземни гаражи, офиси и общ. обслужване - к.к.26,00м", находящ се в ПИ с идентификатор 68134.206.2086 по КККР /УПИ 1/, кв. 320, по плана на [населено място], м. „Борово" /по действащ П.

район „К. село“.

По делото е прието, неоспорено от страните заключение по изготвена ТЕ, според което:

По задача 1:

Със заповед № РД-09-50-21/ 09.01.2009г. на гл. архитект на СО е одобрен план за изменение на плана за регулация и застрояване (ИПРЗ) и РУП за УПИ УПИ I – 1753, 1754 , кв. 320 , мест. „К. село – плавателен канал” , при действието на ЗУЗСО и ОУП от 2007г. Видно от текстовата и графичната част на заповедта (приложена по делото) , ПЗ и РУП за УПИ I са одобрени на основание чл. 27 , ал. 3 от ЗУТ , според който плътността и интензивността на застрояване в ъгловите УПИ със свързано застрояване на двете странични регулационни линии не се ограничава.

Към момента на издаване на разрешение за строеж № 164/30.06.2009 г. , УПИ I – 1753, 1754 , кв. 320 , мест. „К. село – плавателен канал” /сега м. „Борово”/ попада в устройствена зона Жк - „Жилищна зона с преобладаващо комплексно застрояване” (т. 2 от Приложение към чл. 3, ал. 2 от ЗУЗСО). За тази зона се предвиждат максимални: Плътност на застрояване - 40 % ; К. – 3,0; минимална озеленена площ –40% .

С решение № 404 по Протокол № 43/20.06.2013 г. на Столичен общински съвет е одобрен ПУП – план за регулация и режими на застрояване за реструктуриране на м. „Борово” , в обхвата на който попада УПИ I – 1753, 1754 , кв. 320.

С решение № 435 /09.07.2015 г. на Столичен общински съвет, неразделна част от решение № 404 по протокол № 43/20.06.2013 г. на СОС е одобрен план за регулация на УПИ I – 1753, 1754 – „за офиси и ОО”.

Видно от графичната част на плана, одобрен с решение № 404 по протокол № 43/20.06.2013 г. на СОС , в матрицата за кв. 320 е отбелязано, че ПЗ се одобрява с параметрите на Жк. В таблицата с параметри на застрояване за УПИ I е посочено , че параметрите на застрояване са: зона Жк , максимални: плътност - 40% , К. -3,0 , мин. озеленена площ – 40 %.

Предвид описаното по- горе, СТЕ приема, че между устройствените параметри на застрояване на ПУП-ИПРЗ , одобрен със заповед № РД-09-50-21/ 09.01.2009 г., въз основа на който е одобрен инвестиционен проект и е издадено разрешение за строеж № 164/30.06.2009 г. за УПИ I – 1753, 1754 , кв. 320 , мест. „К. село – плавателен канал” и устройствените параметри на застрояване по действащия ПУП , одобрен с решение № 404 по Протокол № 43/20.06.2013 г. на Столичен общински съвет, респ. с решение № 435/09.07.2015 г. на Столичен общински съвет има разлика , която се състои в следното:

- ПУП – ИПРЗ (заповед № РД-09-50-21/ 09.01.2009 г.) за УПИ I , кв. 320 , зона Жк е одобрен на основание чл. 27 , ал. 3 от ЗУТ, според който плътността и интензивността на застрояване в ъгловите УПИ със свързано застрояване на двете странични регулационни линии не се ограничава;

- Действащият ПУП, (решение № 404 по протокол № 43/20.06.2013 г. на СОС , респ. решение № 435/09.07.2015 г. на СОС) за УПИ I, кв. 320 е одобрен при следните

устройствени параметри: зона - Жк , максимални: плътност -40% , К. -3,0 , мин. озеленена площ – 40 %.

Устройствените параметри, установени с плана от 2013г. не съответстват на тези, определени с плана от 2009 г. въпреки изискването на чл. 125, ал. 5 от ЗУТ (в сила от 26.11.2012 г.) , което гласи: „В проекта за подробен устройствен план се отразяват разрешените строежи по предходен подробен план, за които разрешенията за строеж не са загубили правно действие. Промяна в предвидено застрояване, за което има действащо разрешение за строеж, е допустимо само със съгласие на възложителя на строежа”.

По задача 2.

По делото е приложена Комбинирана скица за пълна или частична идентичност на поземлен имот с идентификатор 68134.206.2086 , изпълнена от [фирма] , правоспособно лице по ЗКИР (л. 91) , в мащаб 1:1000 . (извадка от нея СТЕ прилага по-горе).

Видно от приложената скица - западната улично регулационна линия към [улица](„Д.”) на УПИ I по действащия план за регулация на м. „Борово”, одобрен с решение № 435/09.07.2015 г. на Столичен общински съвет е отбелязана с червен цвят. Върху същата скица, регулационната линия по плана, действащ към датата на издаване на разрешение за строеж № 164/30.06.2009 г. е отбелязана със зелен цвят. Между двете линии има разстояние от около 0,75 м. (графично измерено).

Установеното несъответствие между двете линии не влияе на застрояването в УПИ I, а води до увеличаване на разстоянието между строителната линия на сградата (линията на застрояване) и новата уличната регулационна линия .

По задача 3.

При определяне на височината на сградата в УПИ I-1753, 1754, при изработване на РУП е използвана теренна кота +581,70 м, видно от приложения по делото чертеж (л. 132). При изработване на одобрените инвестиционни проекти е изработено подробно геодезическо заснемане на съществуващите, изградени на място улици и тротоари, като се предвижда тяхното запазване (съгласно приложения проект по част „Геодезия” с вертикална планировка”) . При заснемането е установено, че действителните теренни коти в обхвата на УПИ I -1753, 1754 към ул. „ген. Ст. Т.“ ([улица]) и обслужващата улица от юг са по-високи с около 30 до 40 см от заложеното в РУП.

Сочи, че съгласно чл. 113, ал. 4, т. 2 ЗУТ, респективно – чл. 62, ал. 3, т. 3 от Наредба № 8 от 14.06.2001 г. за обема и съдържанието на устройствените планове (редакция ДВ, бр. 66 от 25.07.2008 г.) изискват с РУП да се изяснят максималните височини на сградите и билата им в абсолютни коти, което с плана е направено.

Вертикалната планировка е съобразена с вече изградените на място улици, а височината на сградата е в съответствие с абсолютната кота на корниза определена с РУП, а именно + 607,70 .

Според чл. 113, ал.4, т. 2 от ЗУТ: „ (4) Работният устройствен план определя точно:

-т. 2 Броя на етажите, формата и наклона на покривите необходимите силуети ,

изясняващи максималните височини на сградите и билата им в абсолютни коти , броя на етажите, формата и наклона на покривите и архитектурната връзка между сградите с оглед на правилното архитектурно –пространствено оформяне.”

Моделирането на терена за правилно отвеждане на повърхностните води е водеща съставка на инвестиционния проект по част „Геодезия“.

От правна страна съдът взе предвид следното:

При изложените факти незаконосъобразен е изводът на административния орган, че издаденото разрешение за строеж не отговаря на материалния закон към момента на издаване на акта и не следва да се презавери.

Издадено е разрешение за строеж № 164/30.06.2009 г. на главния архитект на Столична община, за обект: „Сграда с подземни гаражи, офиси и общ. обслужване - к.к.26,00м", находящ се в ПИ с идентификатор № 68134.206.2086 по КKKP /УПИ 1/, кв. 320, по плана на [населено място], м. „Борово" /по действащ П. район „К. село", чието презаверяване е поискано от жалоподателя и титуляр на същото [фирма], [населено място].

При действащата норма /ДВ, бр. 13/2017 г./ на чл. 153, ал. 2, т. 2 ЗУТ: РС губи правно действие, когато в продължение на 5 години от започване на строителството не е завършен грубият строеж, включително покривът на сградите. Според, ал. 3 и ал. 4 на чл. 153 (редакцията ДВ, бр. 13/2017 г.) строежите, за които РС е загубило действието си, могат да бъдат осъществени след презаверяване на разрешението за строеж, което може да бъде поискано от възложителя на строежа в тримесечен срок от изтичането на съответния срок по, ал. 2. Безспорно установено е с приетите писмени доказателства, че

За пълнота на мотивите следва да се отбележи, че становището, изразено в Писмо изх. № 07-00-41/22.08.2017 г., дадено от заместник министъра на регионалното развитие и благоустройството, на което се е позовавал в мотивите си главният архитект на СО, не е източник на правото и няма обвързващо действие по отношение на административния орган, комуто законът е предоставил правомощия за постановяване на индивидуален административен акт по чл. 153 ЗУТ.

Относима към момената на издаване на процесната заповед е разпоредбата на чл. 153, ал. 2 и сл. от ЗУТ, според която:

„ 2) (И.. - ДВ, бр. 87 от 2010 г., доп. - ДВ, бр. 82 от 2012 г., в сила от 26.11.2012 г., изм. - ДВ, бр. 13 от 2017 г.) Разрешението за строеж губи правно действие, когато:

1. в продължение на три години от влизането му в сила не е започнало строителството;
 2. в продължение на 5 години от започване на строителството не е завършен грубият строеж, включително покривът на сградите;
 3. в продължение на 10 години от започване на строителството на елементи на техническата инфраструктура то не е завършено или не е завършен грубият строеж, включително покривът на сградите за обектите по чл. 137, ал. 1, т. 1 и 2, за националните обекти, за обектите с национално значение и за обектите с първостепенно общинско значение;
- ал. 3. Строежите, за които разрешението за строеж е загубило действието си по смисъла на ал. 2, могат да бъдат осъществени след презаверяване на разрешението за

строеж.

(4) (Нова - ДВ, бр. 13 от 2017 г.) Презаверяване на разрешението за строеж може да бъде поискано от възложителя на строежа в тримесечен срок от изтичането на съответния срок по ал. 2. Презаверяването на разрешението за строеж се извършва от органа, който го е издал, в 14-дневен срок от подаване на заявлението.

(5) (Нова - ДВ, бр. 13 от 2017 г.) Разрешението за строеж може да се презаверява само веднъж - за подновяване на срока за започване на строежа или за подновяване на срока за завършване на строежа. Презаверяването на разрешението е административна услуга, която се извършва еднократно чрез вписване върху всички екземпляри на издаденото разрешение за строеж.

(6) (Нова - ДВ, бр. 13 от 2017 г.) Презаверяването на разрешението за строеж в случаите по ал. 2, т. 1 подновява срока за започване на строителството, а презаверяването на разрешението за строеж в случаите по т. 2 и 3 подновява срока за завършване на строителството.

(7) (Нова - ДВ, бр. 13 от 2017 г.) В случаите по ал. 2, т. 1 презаверяването се извършва след служебна проверка за съответствие с предвижданията на действащия подробен устройствен план, както и с изискванията на влезли в сила административни актове по Закона за опазване на околната среда, Закона за биологичното разнообразие, Закона за културното наследство или друг специален закон, които в зависимост от вида и големината на строежа са необходимо условие за разрешаване на строителството.“

В настоящият случай срокът за искане на презаверка е спазен от страна на заявителя, като същото е подадено с вх. № АП-70-00-84/2009 г. от 21.06.2013 г. и с вх. № АП-70-00-84/2009 г. и от 31.05.2014 г., от А. Г. Т., като управител на [фирма], ЕИК[ЕИК], за презаверка по реда на чл. 153, ал. 3 от ЗУТ на разрешение за строеж № 164/30.06.2009 г. на главния архитект на Столична община, факт, по който не се спори по делото.

Адм. орган в противоречие с материалния закон е отказал презаверяване на РС, като се е позовал на противоречие на същото с действащия към момента на издаване на акта ПУП от 2015 г. Такова действително е налице, съгласно изложеното и от вещото лице. Адм. орган обаче не се е съобразил с факта, че искането за презаверка не е в хипотезата на чл. 153, ал. 2, т. 1 от ЗУТ, а по т. 2 от същата норма. В тази хипотеза, по аргумент от противното, не следва да се извършва преценка за съответствие на РС с предвижданията на действащия подробен устройствен план. Адм. орган не оспорва факта, че строителството е започнало в 3-год. Срок от издаване на РС, поради което искането попада в обхвата на т. 2, т.е., поради незавършване на грубия строеж в 5-год. срок. В случая издаденото РС не следва да се преценява, дали съответства на предвижданията на действащия към момента на искането ПУП, както неправилно е приел адм. орган. Този аргумент на адм. орган е изцяло незаконосъобразен и не се споделя от настоящият състав на съда. Останалите изложени аргументи са също така несъответстващи на закона. Наличието на РУП и несъответствие на регулационните линии /въпреки, че в случая, съгласно заключението н вещото лице то е несъществено и не се отразява на дължимите законови отстояния за застрояване/ не подлежи също така на преценка, предвид на такова изискване в закона. В случая, адм. орган има задължение единствено да прецени дали подаденото искане за преценка е в подадено в съответния законов срок и да го презавери при изпълнение на това законово изискване. Както бе посочено по-горе, срокът за подаване на искането е спазен. РС следва да отговаря на материалните норми към момента на издаването му, което в

случая е налице.

По изложените доводи настоящият състав приема, че отказът на главния архитект на СО, обективиран в процесната заповед е незаконосъобразен инд. административен акт и като такъв следва да бъде отменен, а преписката изпратена на административния орган за ново произнасяне по заявления от 21.06.2013 г. и от 31.05.2014 г. като преписката бъде върната за ново произнасяне и ново произнасяне от страна на адм. орган, при съобразяване с гореизложените указания за приложение на матер. закон.

Предвид изхода на правния спор и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК на жалбоподателя се дължат разноски за държавна такса, СТЕ и за адвокатско възнаграждение по списък. Съдът намира за основателно направеното от ответника възражение за прекомерност на заплатеното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение и предвид фактическата и правна сложност на делото и на основание чл. 78, ал. 5 ГПК, във вр. с чл. 8, ал. 2, т. 1 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, съдът определя по-нисък размер на разноските в тази част - 1000 (хиляда) лева.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 във вр. с чл. 173, ал. 1 АПК,
АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, Второ отделение, 33-ти състав,

Р Е Ш И

ОТМЕНЯ ЗАПОВЕД № РА51-75/14.04.2020 г. на главния архитект на Столична община (СО), с която, на основание чл. 153, ал. 3 и, ал. 11 във вр. с чл. 148, ал. 2 от Закона за устройство на територията (ЗУТ), е отказано презаверяване на разрешение за строеж № 164/30.06.2009 г. на главния архитект на Столична община, издадено за обект: „Сграда с подземни гаражи, офиси и общ. обслужване - к.к.26,00м", находящ се в ПИ с идентификатор № 68134.206.2086 по КKKP /УПИ 1/, кв. 320, по плана на [населено място], м. „Борово" /по действащ П. район „К. село".

ИЗПРАЩА делото като административна преписка на главния архитект на Столична община за ново произнасяне по заявления от 21.06.2013 г. и от 31.05.2014 г., в съответствие с указанията по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на настоящото съдебно решение, в 7-дневен срок от влизането му в сила.

ОСЪЖДА СТОЛИЧНА ОБЩИНА, представлявана от кмета, да заплати на [фирма], [населено място], ЕИК[ЕИК], сумата 1450 (хиляда четиристотин и петдесет) лева разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд на РБългария, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: